ANG KRISTO AY NAGBABALIK –
NAGHAHAYAG NG KANYANG KATOTOHANAN

Liham 9

Ako, ang KRISTO, ay dumating sa pamamagitan ng medyum ng mga **LIHAM** na ito dahil hindi ako makabalik sa anyo ng katawan – o kumuha ng pantaong personalidad muli, - dahil ako ay nakatira at ako ay, ang aking sarili, na may kagayang mapino at nataas na bibrasyon ng mga alon ng kamalayan na walang pantaong pisikal na anyo ay makakapagdala ng aking ispiritwal na kamalayan.

Ang akin lamang paraan ng pag-abot sa inyo ay sa pamamagitan ng medyum ng taong lalang – sensitibo, nakakarinig ng mga bagay sa labas ng normal na sakop ng normal na pananaw, masunurin at may dedikasyon sa ‘Diyos’, isinilang upang maging kanal na sa pamamagitan niya ay aking mapapanood ang kaguluhan ng kanyang aktibo, puno ng kaganapang buhay at mga pangyayari sa mundo. Ako ay nagkaroon ng kakayahan upang malapit na muling tingnan ang sigalot at sakit na hindi alam sa mga siglong nakaraan dahil ang pangsiyensiya at teknolohikal na mga pagkakatuklas, at ang pagbaba ng mga moral at pangkaraniwang mga kahalagahan ay naghatid tungo sa bagong may kataasang puno ng kabalisahang mga kalagayan ng modernong pamumuhay at bagong mga paraan ng pakikitungo sa bawat isa. Sa pamamagitan ng medyum nitong masunuring isipan, ang modernong pantaong kondisyon ay sa maliit na bahagdan, ay naging subyektibo para sa akin.

Kung wala ang karunungang ito ng pantaong karanasan, ang mga Liham na ito ay hindi maisusulat sa anyo na hinahangad upang maging nakatutulong sa pantaong kondisyon sa panahon ngayon.

Ang proseso ng hindi ganap na pagtatakip anino ay nagsimula bago siya isinilang, na nagpatuloy sa kanyang kabataan at buhay.

Nagpapasimula kasama ang ganap na pag-aalis ng programa sa kanyang isip at buong paglilinis ng matandang mga konsepto, ang aking ‘tagapagtala’ ay may intensiyong naharap sa bawat uri ng pantaong karanasan, nagdadala ng patunay sa mga pakikipagtunggali at kalungkutan na sangkot sa modernong pamumuhay. Sa aking tagubilin, siya ay nakaakyat papalabas sa kanyang maraming iba’t ibang mga butas ng kapaguran, nagtatapos sa kamatayan ng kanyang ego at mental/emosyonal na pagkagapos sa materyalismo; siya ay nag-aaral kung paano kumilos tungo sa kamalayang mga alon ng pangkalahatang pag-ibig at ay nagkaroon ng personal na karanasan sa *Katunayan ng UNIBERSAL NA KAMALAYAN.* … kaya siya ay may kasapatan na nalinis upang tumanggap, nang mas may kaliwanagan, sa aking mga aral at ipamahagi sa buong mundo.

Sa ilalim ng aking impluwensiya, siya ay tumalikod mula sa panlipunang pamumuhay tungo sa seklusyon at pagiging nag-iisa at sa katapusan ay naging umaasa sa akin para sa kanyang pang-araw araw na kagustuhan upang mabuhay, at ako ay gumagawa sa pamamagitan ng kanyang ganap na minuto sa minuto na kahandaan upang tanggapin ang aking mga salita kailan man ang kosmiko at ang kanyang personal na kamalayang mga enerhiya ay nakapagbibigay sa kanya ng kakayahan na makarinig at makatanggap sa akin. Ako ay sumasandig sa kanyang katapatan at dedikasyon ***upang***

maghintay na pakinggan ako nang may kawastuan at aking ginagawang maliwanag kung ito ay ako na siyang nagsasalita. Hanggang ako ay nagsasalita, - siya ay walang kakayahan upang magsulat.

Aking sinabi ito sa inyo upang inyong maunawaan kung ano ang **KRISTONG KAMALAYANG** mga enerhiya, na ang mga **Liham** na ito ay kumuha ng anyo.

****888****

Ako ay dumating muli sa Liham na ito upang pagsama samahin ang mga hindi saradong mga dulo ng aking ibang anim na MGA LIHAM at ihayag ang mga ito *SA LOOB NG KONTEKSTO NG MUNDO,* nagpapakita kung paano ang mga katuruang ito ay may kaugnayan sa bawat aspeto ng inyong panlupang pamumuhay at sa lahat ng mga bansa.

Ang MGA LIHAM na ito ay upang maging pwersa- sibat- para sa personal na pagbubukas ng isipan at puso sa inyong PINAGMUMULAN ng PAGIGING LALANG at sa katapusan, ay maging ang paraan ng inyong perpektong pagkakaunawa sa mga epekto ng indibidwal at maramihang pag-iisip at pag-uugali sa bawat aspeto ng inyong panlupang pagiging naririto.

Kung saan, sa nakalipas, ang mga batas ay naibigay sa inyo para sa pambansang pag-uugali ay naidirektang pangunahin sa ‘ Hindi kayo dapat…..kung gagawin ninyo – ito ang magiging parusa’, ang tunay na mga batas ispiritwal ay ganap na kakaiba.

Ang mga ito ay naihahayag katulad nito:_

‘Dahil kayo at ang inyong lugar sa panlupang pagiging naririto ay nalikha sa paraang ito… kung kayo ay gumagawang may harmonya kasama ng mga **Batas ng inyong Pagiging naririto…** inyong bubuksan ang inyong buong sistema ng kaluluwa, isip, mga emosyon, katawan, at personal na mga kaganapan sa palagiang pagdaloy ng **Banal na Kamalayan,** ang inyong **Pwersa ng Buhay.** Ang mga bunga ng inyong disiplinadong asal ay magbabalik upang pagpalain at kargahan kayo ng yaman, harmonya at kasaganaan.

‘Kung, sa kabilang banda, ay inyong hindi pinansin ang mga **Batas na ito ng Pagiging naririto,** at nagpapatuloy sa pamumuhay na kagaya ng inyong ginawa noon bago ninyo natanggap ang mensaheng ito, ay ang inyong mga buhay ay magpapatuloy na nasasadlak sa gulo, mahirap na pangklimang mga kondisyon, mga peste sa inyong mga pananim, mga kalamidad sa pananalapi, mga pagkagutom at puno ng kabalisahang mga pamumuhay.’

Ako ay nagsalita sa pamamgitan ng mga Liham na ito - nang hayagan – upang mabigyan kayo ng kakayahan na makarating sa tunay, palagiang kapayapaan ng isipan at ispiritwal na pagmamahal, ligaya, panloob na paggaling ng isip, mga emosyon at katawan.

Inyong dapat na naunawaan ngayon na ito din ay ang tanging layunin sa likod ng aking huling misyon sa mga tao sa lupa – upang ipakita sa kanila kung paano sila sa kanilang mga sarili ay ang gumagawa ng kanilang sariling pighati.

Kayo ay naturuan ng ‘Kristiyanong’ mga simbahan na kayo ay nalikha ng ‘Diyos’ ay dapat na ‘sumamba at magbigay ng kaluguran sa Diyos‘ sa pamamagitan ng pagsunod sa kanyang mga Batas.

Pero ito ay hindi ang katotohanan. ‘Ang pagsamba sa ‘diyos’ ay isang paganong ritwal. Kapag ang mga tao ay ‘sumasamba’ sa ‘diyos’ ay kanilang inilalagay na ang ‘diyos’ ay malayo at mataas sa kanila – ‘hindi maabot at dapat na katakutan – dahil sino ang nakaaalam kung ano ang masama na maaari niyang ipadala sa lupa kung ang mga tao ay hindi kumilos na ayon sa kanyang kalooban’.

Ngunit iyon ay hindi ang mensahe na dinala ko sa lupa. Ako ay nangusap ng tungkol sa ‘Ama’ na nagbigay ng lahat ng mga pangangailangan, na sumagot noong tawagin, na nagpagaling noong ipinakiusap na gawin ito, na parehong lampasan sa mga tao at ‘sa loob din nila’, nangangahulugan na ang Manlilikha ay unibersal.

Ang Hudyong relihiyon ay nagturo na ang mga Pinunong Pari lamang ang makahaharap sa ‘Banal ng mga Banal’ at gumagawa ng pagpapatawad para sa mga tao. Ang populasyon ay makahaharap lamang sa Jehovah sa pamamagitan ng mga pari sa pamamagitan ng pagdadala ng mga ibon at mga hayop upang ihandog bilang sinunog na mga sakripisyo upang mabigyan ng kaluguran ang Jehovah para sa mga kasalanan ng mga tao. Sa pamamagitan ng mga paraang ito, ang mga Hudyo ay nakakuha ng ‘kapatawaran ng mga kasalanan’

Aking paulit ulit na tinuruan ang mga tao na sila ay makatatanggap sa **‘Amang’ pagpapatawad ng mga kasalanan** batay sa kagustuhan ng tao na magpatawad sa iba – dahil ito ay gagawin sa kanila ayon sa kanilang sariling ‘paghahasik’. Akin ding tinuruan ang tao na dumulog sa **‘Ama’** nang direkta at manalangin sa simpleng mga terminolohiya, humihingi ng kung ano ang kinakailangan nila sa buhay, at siniguro sa kanila na sila ay diringgin at ang kanilang mga panalangin ay sasagutin, kung sila ay mananalangin nang may buong pananampalataya- na walang pagdududa sa kanilang mga isipan. Inyong dapat na maintindihan na bawat bagay na itinuro ko sa mga Hudyo ay may direktang di pagkakasundo at kasalungat sa kung ano ang itinuro sa kanila ng kanilang mga Relihiyosong Mga Matatanda, kung alin ay kung bakit ang mga Pari ay nagalit sa akin – at ipinako ako sa krus, dahil aking inaalisan sila ng kanilang nataas na mga posisyon bilang ‘personal na tagapamagitan’ ng ‘Makapangyarihan’.

Sa kadahilanan, dahil sa takot sa mga pagganti pagkatapos ng aking kamatayan, ang mga alagad ay hindi humiwalay nang ganap na malaya mula sa Lumang Tipan, marami sa Matandang Testamentong pananaw ay nadala paunahan tungo sa ‘Kristiyanong’ relihiyon.

Sa halip na mga hayop, ang katawan at dugo ni ‘Hesus’ ay ipinalit para maging ang sakripisyo na inihandog ng mga pari sa altar. Pagkatapos ng maraming mga taon at ang pagpasok ng Roma bilang tagapangalaga ng ‘Kristiyanong’ relihiyon, katulad ng mga Hudyong mga pari na nauna sa kanila, ang ‘Romanong’ mga pari ay nagdamit sa kanilang mga sarili ng mamahaling mga kasuotan at gumamit ng pilak at gintong mga palamuti para sa relihiyosong mga seremonya.

Sa panahon ni Paulo, ito ay hindi mapag-isipan. Ang sa kanya ay ang simpleng mensahe ng ‘kaligtasan’ sa pamamagitan ng aking kamatayan sa krus’ na kung alin ay hindi ang mensahe na aking dinala sa aking mga kababayan sa Palestina. Siya ay nagpapalaganap ng Hudyong tradisyon ng ‘pagsasakripisyo ng iba para sa pagbabayad ng sariling pagkakasala’. Anong puno ng kahihiyang kaduwagan! Bagaman, si Paulo ay nakagawa din ng dakilang serbisyo sa sangkatauhan, dahil inilagay niya sa paggalaw ang

kilusan na siyang naging dahilan ng pagpapala sa lahat ng lahi nang pantay. Kanyang binalangkas ang paraan ng pag-iisip at pang-araw araw na asal na magdadala ng harmonya tungo sa mga buhay ng mga sumubok na mamuhay batay sa kanyang mga aral.

Sa lahat ng pwedeng mangyari, may mga Hudyong makatradisyon ay buong lakas na tatanggihan ang aking mga salita muli, sa pangalawang pagkakataon ng pagdating, kanilang lalabanan ang aking palagiang pagbanggit sa sinaunang Hudyong kinaugalian ng pagsasakripisyo ng mga hayop at mga ibon sa Templo upang mabigyan ng kaluguran ang Diyos at upang makakuha ng kapatawaran sa mga kasalanan, subalit maging anuman ang maaari nilang mga pagtutol, ang mga tala ng kasaysayan ay nananatili na ang Templo ay lugar para sa paghahandog ng mga sinunog na mga sakripisyo at ang amoy nito ay pumapailanlang sa itaas ng Jerusalem. At sa lahat ng sandali aking alam na ang buong gusali ng Templo ay nakahandog sa mito, isang kulay ng imahinasyon ng tao, isang pangangatwiran ng kung ano ang mga isipan ng mga tao ay hindi makaunawa sa paraang ispiritwal.

Ako ay naroon! Naramdaman ko ang mainit na mga bato sa ilalim ng aking nakasuot ng sandalyas na mga paa at ang araw sa aking ulo. Ako ay nakipagtalo sa mga Pariseo, kinaya ang kanilang paglibak at mga pangungutya na may mga pagkamangha at nanood sa kanila habang sila sa paraang dogmatiko ay nagturo ng mabigat na daan ng buhay ng patuloy na pagsunod sa walang saysay na tradisyon tungkol sa pagkain at pag-inom na lubos na hindi kinakailangan!

Ako ay naroon! May mga oras, ang aking pagtataka ay nagsindi ng silakbo ng pagkayamot sa aking isipan at aking ipinasa sa mga Pariseo ang katulad na uri ng mapag-analisang pangungutya sa kanilang personal na mga kinagawian, ang kanilang magagarbong pananamit at ang kanilang mga batas, na kagaya na ginawa nila sa akin at sa aking mga turo.

'Siya ay baliw!', sinabi nila, at may kalakasan na pinagtawanan ang aking pangungusap 'Ang Kaharian ng Diyos ay nasa inyo'.

'Sabihin ninyo sa amin- paano ang 'Diyos' ay maaaring nasa tao?' sila ay sumisigaw na may pangungutya.

Sa paggamit ng atake ng kawalang galang na mga argumento, kanilang tinawag ang mga propeta at inihalintulad ang kanilang mga konsepto ng **Makapangyarihang Jehovah** sa aking mga pagsasalarawan ng simpleng **'Ama'** na nag-isip din maging para sa mga ibon'. Paano ito ay magiging, pagtatanong nila, kung ang mga ibon ay pangkaraniwang isinasakripisyo sa mga Templo para sa pagbabayad sa mga kasalanan ng mga tao? Si Moises baga ay nagtatag ng kagayang banal na gawain ng sinunog na mga sakripisyo kung ang mga ibon at mga halimaw ay mayroong anumang dahilan sa mga mata ng Makapangyarihan?

Ako ay nanatiling hindi natitinag habang sila ay nagsagawa ng kanilang panalitang mga atake sa akin. Mayroon lamang silang pananalig sa Hudyong tradisyon upang suportahan ang kanilang mga pangungusap – habang ang aking isipan ay napuno ng tunay na karunungan ng pagiging naririto sa sarili nito sa panahon ng aking naliwanagang mga karanasan sa disyerto. Nabigay sa akin ang pagkakaunawa sa pagkaunibersal at pagkamalikhain ng KABUTIHAN NG LOOB ng **'Ama'** na nagbigay sa akin ng kakayahan na makaunawa at gumawa ng mga bagay na walang Pinunong Pari o Pariseo o Saduseo o eskriba ang makagagawa.

Dahil naintindihan ko ang likas ng ating **PINAGMUMULAN ng PAGIGING LALANG,** ako ay may pagtitiwala na makakapagpatong ng aking mga kamay sa lumpong tao at mapatatayo siya tungo sa kabuuang muli. Sino ang makasusukat nitong karunungang ito taliwas sa kakatwang tradisyonal na mga batas ng mga Pari? Ang mga Pari at mga Pariseo at lahat ng natitirang relihiyosong hokus pokus ay nakabatid na wala sa kanila ay makagagawa ng kagayang mga bagay – at para sa dahilang ito, kinagalitan nila ako dahil sa paghamon sa kanilang awtoridad, kanila akong kinamuhian dahil sa aking kalakasan sa harap ng kanilang pagsalungat, at sila ay nagtungayaw sa akin dahil sa pagdating ng mga dami ng mga tao kapag ang pagpapagaling ay isinasagawa na walang isa man ang makapagtatanggi.

Doon ito ay, ginawang hayagan, para makita ng lahat – ang akto ng pag-ibig na ang mga Pari ay nagdeklara na Diyos lamang ang makagagawa at samakatuwid ako ay dapat na anak ng Satanas! Dagdag pa, hindi nila nakita ang pagpapagaling bilang gawain ng pag-ibig kundi ay sa halip bilang hindi maipaliwanag na kawalan ng paggalang na paglabag sa tungkulin ng ‘Diyos’ – inakusahan nila ako ng ‘pagpapakita’ ng aking mahikong mga kapangyarihan subalit ay hindi makapagsabi sa akin kung paano ako ay nakarating na may kagayang mahikong mga kapangyarihan, samakatuwid sila ay nagpasya na ako ay dapat na anak ni Beelzebub.

Ngayon ay naipaliwanag ko na ang sitwasyon, ito ay dapat na kasing liwanag sa inyo na mga nagbabasa ng mga salitang ito – na kagaya na ito ay napakaliwanag sa akin sa oras na iyon sa Palestina – na ang buong organisasyon ng pamamahala ng Hudaismo ay binuo ng sa sarili nakasentro, sarili ang importante, naghalo ng mga tao na namuhay lamang sa pamamagitan ng mga patakaran at mga batas. Kapag hinamon upang gamitin ang kanilang mga pag-iisip, ang kanilang mga utak, hindi nila makaya kundi ay bumagsak tungo sa may kataasang emosyonal na paghilab ng mapanirang galit. Mayroon bagang anumang kahanga hanga na, noong dinala sa harapan ng kanilang konseho, ako ay nagpanatili sa aking kapayapaan at tumangging makipag-usap sa mga kagayang mapurol na mga isipan?

Oo, ako ay talagang naroon sa Palestina, dalawang libong taon na ang nakalipas. Ako ay nabuhay sa gitna ng mga ordinaryong mga lalaki at babae na naturuan na matakot sa Jehovah sa bawat tunay na paraan, na ang isip ay lubhang nalulukuban ng pagbabayad ng sinunog na mga sakripisyo upang maalis ang kaparusahan para sa kanilang mga kasalanan. Ako ay pinalaki, nadoktrinahan ng takot sa Jehovah – subalit ako ay isinilang upang magdala sa mga Hudyo papalabas sa kanilang mahabang pagkatulog sa mito at mga kamalian – upang palayain sila sa mabibigat na kasaysayan ng mga digmaan at pagdanak ng dugo, mga maiingay na pakikipag-away at mga pakikipagtalo, ng paghahangad ng ulo para sa pagkawala ng mata, ng natatago at sekretong pagkakasala na mabibilang na wala kung ang isang tao ay hindi nakita. Kung siya ay nakita, ang buong bigat ng Batas ni Moises ay babagsak sa kanyang ulo na walang kabaitan o pagkaawa o kahit nag-aatubiling pag-iisip sa tunay na mga kaganapan na pumapaligid sa pagbali ng batas.

Dahil ako ay isinilang na may misyon upang magbukas ng mga isipan at mga puso ng mga Hudyo sa Katunayan na nagbigay sa kanila ng buhay at pagiging lalang, kahit na mula sa murang gulang ay aking hindi tinanggap ang mga turong Hudyo. Ang mga ilang sekretong lalim ng ispiritwal na likas na kakayahan ay nagrebelde laban sa kapanahunan na ang edad na Hudyong intensiyon na hayaan ang ibang mga nabubuhay na bagay na magdala ng responsibilidad at ‘magbayad ng presyo’ para sa

kanilang sariling kabuktutan at pagkakasala. Kahit na higit pa dito, ay hindi ko matanggap ang 'Diyos' na dapat ay nakalikha ng kagayang kahanga hangang mundo ay magagalak sa sinunog na mga sakripisyo na kanyang sariling nilikha na pinagkalooban niya nang may kasaganaan.

Natagpuan ko ito na imposible na magkaroon ng paggalang para sa walang lohikong mga paniniwala at mga kinaugalian. Pagkatapos ng aking iluminasyon sa disyerto, ako ay naging marubdob sa aking pagtanggi sa mga tradisyong Hudyo.

Kagaya na ako ay dumating sa pantaong katawan dalawang libong taon na ang nakalipas, upang sagipin ang Hudyong bansa mula sa pundasyon ng artipisyal at gawa ng taong pasaning mga relihiyosong mga kinaugalian, ay kagaya din na ako ay dumating sa pamamagitan ng medyum ng mga **Liham** na ito na naibahagi na sa buong mundo, upang gawin itong mas may kasaganaang maliwanag na ang 'Kristiyanong Relihiyon' ay sa walang paraan ay sumasalamin sa aking tunay na **KRISTONG** mensahe maging bilang aking itinuro ito sa Palestina, o sa panahong kasalukuyan kapag ang mga **Liham** na ito ay makagigising sa galit at pagkondena ng orthodox na mga 'Kristiyano'. Ang Kristiyanong relihiyon, habang nakatayo ito sa oras na ito, ay ang wala lamang diskriminasyon ng nalilitong pag-iisip ng sa aking mga alagad na **mapamiling** mga pag-alala at ang kay Paulong karapat dapat na mga homilya at ibang naunang mga panulat. Sa mas nahuling panahon, noong ang bigat ng Kristiyanismo ay nagkulang ng pampaninging epekto ng mga diyos at mga dyosa ng mga Romano, ang Kristiyanong relihiyon ay hinangaan na may 'malasinehan' ngunit ay 'para lamang umangkop' na walang saysay upang mahalina iyong mga hinangad ng Eklesiyastikong Emperyo ng Roma na umanib tungo sa kanilang grupo. Itong emperyong ito sa dakong huli ay nagpataw ng pananalaping mga pasanin sa inosenteng mga tao na mas higit na masama kaysa sa mga buwis na hiningi ng sekular na Romanong Emperyo sa nasakop na mga bansa . Kahit na ang Cesar ay hindi naghangad ng kabayaran para sa mga kaluluwa upang makapasok sa kalangitan!

Maaari na kayo ay magtataka kung bakit ako ay hayagan sa aking pagtanggi sa 'Hudaismo' at 'Kristiyanismo'. Ito ay mahalaga sa tagumpay ng pagbabahagi ng aking **KRISTONG MENSAHE** na ang mga tao ay dapat na ganap na makaunawa sa tunay na likas ng mga relihiyon na humawak sa sangkatauhan hanggang sa ikadalawampong dantaon. Hanggang sa kanilang maunawaan ang mitong mga pundasyon sa kung sa alin ay kanilang inilagay ang lahat nilang mga pananalig, ang mga tao ay makatatagpo dito na mahirap upang pakawalan ang kanilang pinahahalagahang mga paniniwala.

Pinapakiusap na unawain na noong ako ay gumagawa ng kagayang mga pangungusap, ako ay nagpapatungkol sa 'Kristiyanong relihiyon', sa mga doktrina ng paniniwala', sa 'dogma at teyolohiya'. Ako ay hindi nagpapatungkol sa mga dakilang ispiritwal na mga kaluluwa na nakapaghanap – at nagpapatuloy na hanapin ang Diyos at Katotohanan lampas sa dogma at mga paniniwala. Marami sa mga ito ay nakatanggap ng aking inspirasyon tungo sa kanilang mga isipan at mga puso subalit ay takot na hayaang umalis ang kanilang mga pinahalagahang mga paniniwala. Sila ay nagapos sa pamamagitan ng relihiyosong mga kinaugalian. Ang oras ay dumating na para sa kanila na hayaan ang mga ito na umalis at lumago sa ispiritwalidad at pagkakaalam ng kanilang tunay na **PINAGMUMULAN ng PAGIGING LALANG** at dalahin ang kanilang kongregasyon kasama nila.

Para sa 'kristiyanong' mga Simbahan ng bawat denominasyon, aking sinasabi 'Gising!'. Ang oras ay dumating na para kayo ay gumising sa inyong mga sarili mula sa mahabang hindi likas na pagtulog kung kailan ang dahilan ay nasikil sa pamamagitan ng hipnotiko at emosyonal na mga tradisyon. Ang mga ito ay nagpalipat lipat sa pagdaan ng mga siglo sa pamamagitan ng pagkakasunud sunod ng mga tao na nagpapalagay na maging pinakamataas na awtoridad sa lahat ng aking itinuro sa Palestina. Huwag kayong matakot sa mga kalalabasan kapag inyong sinuri ang inyong mga nakaraang mga paniniwala at magnais upang linisin ang mga ito mula sa inyong mga pag-iisip. Alisin ang mga sapot ng gagambang mga ilusyon at – MAG-ISIP !

Kapag ang 'Kristiyanong' mga ministro ay ganap na tumatanggap na **Ako, ang Kristo,** ay tunay na nagbalik upang magsalita sa mga tao sa buong mundo, 'katulad ng kidlat na sumisinag mula sa Silangan papunta sa Kanluran' at ay handa upang magturo ng aking tunay na mensahe mula sa pulpito, inyong matatagpuan ang inyong mga simbahan na napupuno muli ng mga tao na nagnanais na makatagpo at makagawa ng pakikipag-ugnay sa ***Katunayan*** na maghahatid sa kanila upang mabuhay sa ganap na harmonya kasama ng kanilang ***KATOTOHANAN ng PAGIGING LALANG.*** Sa ibang banda, ang inyong mga ministro ng relihiyon, na buong kagustuhan at may egong nagpapatuloy upang magturo ng dogma ng 'Kristiyanismo' upang iligtas ang 'mukha' at ang inyong mga abuloy, ay makakapanood sa inyong relihiyon na mamatay sa likas na kamatayan sa panahon ng sunod na tatlumpong taon at ay lilisanin ng inyong mga kongregasyon na nakakaramdam na ang inyong mga salita ay mga salita lamang- kung sa alin ay walang ispiritwal na buhay. Inyong makikita na ang inyong mga simbahan ay nakuha na ng mga nakaunawa na ako, ang aking sarili, ay talagang nagbalik sa sangkatauhan upang ipakita sa kanila ang daan upang matagpuan at makapasok sa 'Kaharian ng Kalangitan'.

Mayroon ding ang kanilang mga posiyon ng pamamahala ay nasasagasaan ng mga **Liham na ito mula sa KRISTO – mula sa akin.** Sila ay sasalungat sa mga ito nang may buong kapangyarihan. Magkakaroon ng paninira ng bawat uri sa pamamagitan ng mga serbisyo ng bawat uri ng medya – mula sa mga tao na walang konsiyensiya sa pagpapasiklab ng galit ng publiko upang kumita ng pera mula sa mapanira, mapaghiganting sensasyonalismo.

Aking kailangang sabihin sa inyo na paglawak ng ingay sa buong mundo, ay pag mas may kabilisan na ang aking mga **Liham** ay makaaabot at makakakumbinsi sa mga tao na napapagod na sa mga sinaunang mga paniniwala, na sa wakas ay nakarinig sila ng simpleng **KATOTOHANAN ng PAGIGING LALANG.** Sila ay may kabilisang tutugon sa pag-ibig nito at tatawag upang lisanin ang mas mababang mga antas ng pantaong kamalayan upang magsimula ng kanilang pag-akyat sa mas mataas na ispiritwal na mga baitang kung saan sila ay magsisimula upang makaranas ng unang pagdaloy ng panloob na kapayapaan at kakontentuhan.

Magkakaroon ng hindi pagkakasundo sa buong industriya ng libangan, dahil padami nang padami ang mga tao na makakapansin – at kikilos laban sa – kaguluhan at pagkawasak na ang kanilang buong kamalayan ng isip, mga emosyon, katawan, ay napakain ng mga **'LUMALALA'** na ang isip ay nakukubabawan sa pamamagitan ng paggawa sa kanilang mga sarili ng swerte. Itong mga ispiritwal na magnanakaw ay nakaintindi sa kakaibang pagkahalina sa walang kabanalan at malagim para sa

ignoranteng mga tao na naging sobrang napagkalooban ng seguridad, kaginhawahan at luho sa ika dalawampong dantaon, sila ay hindi na nakakaramdam ng kakontentuhan sa mga ito. Sila ay nangangailangan ng kaligayahan upang iistimula ang kanilang pagod na kamalayan.

Kung ang mga pamumuhay ng mga tao ay tunay na kasing nakatatakot kagaya ng ipinapakita ng libangan na kanilang pinapanood araw araw, sila ay tatalikod mula sa kanilang mga screen sa paghahanap ng bagay na maganda at puno ng kagaanan upang pamahingahin ang kanilang sobrang nasaktang sistemang nerbyos. At bagaman, kung kayo ay magmumuni muni nang may katapatan sa mga kondisyon ng inyong pangkasalukuyang pamumuhay, inyong mauunawaan na ang mga ito ay nagiging nag-uudyok ng terorismo na nasasalaming repleksiyon ng lahat na ang inyong industriya ng pang-aaliw ay nakapagbigay sa inyo sa nakalipas na limampong taon.

Ang mga tao ay napakain ng pinakamasamang mga kaganapan na maaari sa pamamagitan ng sinehan, telebisyon, mga aklat at sensasyonalismo sa medya at ngayon ay nagrereklamo na ang dating pandamdam ng kasiguruhan na sa nakalipas ay kinagiliwan ay nilatigong papalayo mula sa kanila. Nakikita ko kayo sa lupa, na kasalukuyang nababarikadahan sa likod ng elektrikong mga bakod, mataas na may matutulis na mga pader, nababantayan ng mga gwardiya na sa kanilang mga sarili ay may katraidurang pumapaslang sa mga tao na kanilang binabantayan; aking nakikita ang mga lalaki at mga babae na dati ay naglakad sa mga lansangan at mga daanan ng bansa na walang takot sa gabi, ngayon ay nakakandado sa likod ng mga pangseguridad na mga pintuan – natatakot sa pinakamasama at brutal na mga atake. Aking nakikita ang mga lahi na nasaktan ng kanilang sariling mga tao. Aking nakikita ang mga pagpatay, mga pag-aalsa, pambobomba, mga pananambang, walang pag-iisip na pagkitil ng buhay ng bawat pagsasalarawan. Ang napaslang ay lumampas na tungo sa kanilang sunod na pagiging nariririto na nasasaktan pa rin sa pamamagitan ng pagkagulat sa kanilang hindi inaasahang pagpanaw. Ako ay nakakakita sa kanila at nangangalaga sa kanila – kung sila ay may kakayahan na makita at makatanggap sa akin. Marami, maraming mga tao ay malayo mula sa pagkahanda na kumilos tungo sa mas mataas na anyo ng pagiging naririto at kaya sila ay tumitira sa mga anino hanggang sila ay makalaya sa pamamagitan ng muling pagsilang. Ang panlupang buhay ay naging impiyerno na inyong naisasalarawan sa inyong mga screen at sa inyong mga literatura. Bakit? Dahil ang inyong tinatawag na sibilisadong 'kultura' ay nagpapahintulot ng kabrutalan sa lahat ng mga perbersiyong mga anyo, upang pumasok sa inyong mga tahanan sa pamamagitan ng medyum ng inyong telebisyon para sa inyong kaaliwan at kaligayahan. Ginusto ninyo ito – at ngayon ay mayroon kayo nito sa pinaka totoong anyo nito – sa loob ng inyong sariling pang-araw araw na mga karanasan. Walang imyun mula sa mga kalamidad na kayo ang nagdala sa inyong mga sarili.

Kayo baga ay nagtataka na **ako, ang Kristo,** ay nagbalik sa inyo sa panahon ngayon upang magpaliwanag sa inyo kung ano ang inyong ginawa sa inyong mga sarili?

Paano ito magiging posible para sa anumang ispiritwal na kumakatawan sa **PAG-IBIG** upang manatiling malayo mula sa kagayang paghihirap ng ispiritu at pumalya upang umabot sa pagbibigay ng tulong kung ang tulong ay posible? Samakatuwid, kagaya ng aking sinabi noon, ako ay hindi nag-iisa sa aking trabaho. **Ako ay nangungusap para sa bawat Master habang ako ay nagsasalita sa pamamagitan ng mga Liham na ito.**

Bawat Master ay nagmiministeryo sa mga sumusunod sa kanyang panlupang mga turo. Bawat Master ay tumatawag sa kanilang mga tagasunod na magbasa, sumunod, manalangin upang kanilang makuha ang KATOTOHANAN na nasa mga pahina at magsikap na linisin ang kanilang mga iniisip at mga pagkilos at maging ang kinatawan ng pag-ibig sa lahat.

Ngunit ang mga Liham na ito ay maglalagay sa pagkilos ng Panahon ng Pagbabago.

Kapag ang tao ay tunay na gumising sa kung ano ang nagawa sa kanilang kamalayan, sa buong mundo, sa pamamagitan ng mga ganid, walang prinsipyo at tiwaling makapangyarihang mangangalakal, sila ay makararanas ng sobrang galit. Ang publiko ay magsisimula na makaunawa sa mapanlinlang at walang katapatang mga paraan sa kung sa alin sila ay dahan dahang hinalina tungo sa mga sapot ng sumpa.

At **Ako, ang Kristo,** ay kailangang magsabi sa inyo na kapag ito ay nangyayari, hindi na ninyo matatagpuan ang salitang 'sumpa' na matandang istilo at laos na sa panahon. Inyong may kaliwanagan na maipapalagay ang pagkakaiba sa pagitan ng malusog, nagbibigay ng buhay na mga anyo ng kamalayan- mga salita – at ang mapanirang mga gawi ng kamalayan.

Kayo ay magrerebelde at sa pambansang antas ay tatawag sa mapanirang 'mga anyo ng kamalayan' – na mga sumpa.

Ang may konsiyensiya at tunay na mapagmahal na mga magulang ay magiging partikular na prangka laban sa pangkasalukuyang anyo ng libangan at hahadlangan ang kanilang mga supling mula sa pagpapatuloy upang tingnan ang pagbaba ng kalidad ng hindi magandang, puno ng emosyong mga lenggwahe, hindi nakokontrol na kalupitan, at walang diskriminasyong, mababaw sa emosyong pakikipagtalik, na sa pangkasalukuyan ay inihahandog ng inyong mga screen, sa mga aklat at medya. Ang inyong lipunan ay puno nitong mga mababaw, walang saysay na mga nalikha ng kamalayan na nadala tungo sa pantaong mga buhay at pantaong mga pagkilos.

Ang mga magulang ay darating upang matanto na dahil ang **KAMALAYANG MGA ANYO** na nalikha sa loob ng mga isipan ng kanilang mga anak ay ang lumalaking mga pundasyon ng sa kanilang mga supling na mga panghinaharap na buhay bilang mga may edad, sila ay magsisimula **upang mag-imbistiga sa mga MORAL NA PAGPAPAHALAGA na itinuturo sa mga paaralan**. Hindi na ang mga magulang ay mag-aalala tungkol sa mga relihiyon na itinuturo sa paaralan, dahil ang mga ito ay magiging interes lamang ng minorya, kundi sila ay magiging may kaseryosohang interesado sa uri ng mga pilosopiya para sa pamumuhay, mga asal, mga argumento, mga sigalot, mga pangungusap na hinihimok o pinapayagan ng mga paaralan sa hinaharap – ng mga guro at ng mga mag-aaral pareho.

Ang mga grupo ay magsasama sama upang magsimula ng maliit na mga paaralan na nakapundasyon sa mga **Liham** na ito, dahil ang lumang natalang materyal ay aabandonahin na bilang hindi na napapanahon. Ang diin ay ilalagay sa mga salita, sa mga sining, lohiko, ang sining ng epektibong nagbibigay ng inspirasyong komunikasyon, ang paglilinang ng mapagbuong mapanlikhang imahinasyon, matematika at siyensiya, at mga manwal na kasanayan.

Ang kurikulum ay masesentro sa palibot ng paglinang ng kakayahan upang kilalanin sa pagitan ng katotohanan at mito, upang maunawaan nang may kaliwanagan ang pinakamataas na mga pag-uugali na dapat na itaguyod at pahalagahan, at ang pinaka konstruktibo, produktibong paraan upang gamitin ang mga ito sa buhay – upang pag-ibayuhin ang mga kondisyon para sa sarili, sa bansa at sa mundo sa

pangkalahatan. Ang bata ay tuturuan din upang maging bihasa sa mga siyensiya at mga manwal na kasanayan na makapagbibigay sa kanya ng kakayahan upang magtrabaho nang may kagalakan at may katagumpayan sa kanyang napiling linya ng hanapbuhay. Ang mga kabataan ay tuturuan sa loob ng bagong sinag ng pag-alala at pagmamahal at ipakikita kung paano sila ay makakapagbahagi sa kagayang pag-alala at pagmamahal sa loob ng mga silid aralan. Sila ay hihimukin upang gumawa na may galak at saya. Kung ito ay hindi dumating nang may kaalwanan, ang malungkot na bata ay pakikitaan kung paano ang ligaya at saya ay makakamtan at pahahalagahan kung matagumpay.

Ang mga tao ay pahahalagahan batay sa kanilang paglalaan upang magsaliksik ng mas mataas na mga antas ng ispiritwal na iniisip at ang kanilang dedikasyon para sa pagbibigay serbisyo sa mga interes ng mga kapus palad at sa mga pamayanan sa pangkalahatan.

Ito ay bagay na may masidhing pagmamadali na ang mga tao sa buong mundo ay dapat na makaunawa na ang KATOTOHANAN *ay* kayo ay naisilang upang maging indibidwal at *maghayag* ng UNIBERSAL- ang PINAGMUMULAN ng inyong PAGIGING LALANG – sa ebolusyonaryong paraan, na sa bandang katapusan ay makararating sa tugatog ng

INDIBIDWALISADONG manipestasyon ng inyong PINAGMUMULAN ng PAGIGING LALANG -

KRISTONG KAMALAYAN.

AT kayo ay nilikha din upang pangalagaan, kalingain, bigyan ng inyong bawat kailangan upang masiguro ang inyong kalusugan, perpektong kabutihan, at maharmonyang kasaganaan habang ang sa inyong kaluluwang paglalakbay tungo sa indibidwalisadong muling pakikipagbuklod sa inyong Pinagmumulan ng Pagiging Lalang – Banal na Kamalayan.

Hanggang inyong maunawaan itong **KATOTOHANAN ng PAGIGING LALANG,** hindi ninyo makakamtan ang inyong tunay na potensiyal sa lupa maging sa paraang pisikal o ispiritwal.

Walang bansa, relihiyosong organisasyon, at walang isang tao, gaano man kataas sa pantaong paraan na siya ay maaaring isipin na maging, ay magkakaroon ng kakayahan na baguhin ang mga nilalaman ng mga Liham na ito dahil

Ako – ang KRISTO

- ay nagpapasinag din ng aking KATOTOHANAN ng PAGIGING LALANG sa buong mundo sa sinuman na nasa antas ng ispiritwal na mga alon upang magkaroon ng kakayahan na makatanggap ng KATOTOHANAN. Ang kagayang mga tao ay makatatanggap, gagalang at itataguyod ITONG ganap, walang reserbasyon, para maging kanilang sariling mga pamantayan para sa kanilang mga iniisip at mga pagkilos.

Kung mayroong mga hindi makaunawa o makatanggap ng mga Liham, ito lamang ay dahil hindi pa sila tumaas sa kinakailangang antas ng kamalayan upang magkaroon ng kakayahan na maramdaman ang mga ito. Ang kanilang paglago ay darating na mas huli.

Samakatuwid, aking sinasabi sa mga hindi pa naranasan ang kalidad ng buhay na aking isinalarawan bilang inyo sa pamamagitan ng **Banal na KALOOBAN**, huwag itanong kung ano ang nagyayari sa buhay o sa mga tao o sa kaganapan – o sa inyo…..

Tingnan ang loob ng inyong sariling mga proseso ng pag-iisip, ang inyong mga asal tungo sa buhay, sa pangkalahatan, ang inyong mga pakiramdam tungo sa mga tao at sa inyong sarili – at hanapin kung ano

ang uri ng mga pag-iisip – at mga inaasahan – kayo ay karaniwang nakasadlak. Ang mga ito ay ang lumilikha ng may kapangyarihang mapanlikhang kamalayang enerhiyang pwersa na kayo ay nagpapalabas sa buong maghapon. Ito ay hihila patungo sa inyo ng may kaeksaktuhan sa kung ano ang inyong kinatatakutan at inaasam. Minsan, ang negatibong mapanlikhang kamalayang anyo ay may kalalimang nakabaon sa inyong subkonsiyus, nakatanim doon maraming mga taon na ang lumipas dahil sa mga tiyak na mga kaganapan. O ang negatibong mapanlikhang kamalayang pintig ay maaaring nanggaling mula sa nakaraang buhay. Sa anumang pangyayari, kung kayo ay palagiang naharap sa masasamang mga karanasan, pag-aralan ang inyong panloob na estado ng kamalayan at hanapin kung anong uri ng negatibong mga inaasam kayo ay nagtataglay sa inyong subkonsiyus. Tuklasin din kung ano ang inyong mga asal at mga pakiramdam tungo sa ibang mga tao?

Kayo baga ay palagiang nabubuhay sa loob ng harmonya ng mga Batas ng Pagiging naririto? Kayo baga ay nagpapahayag ng 'walang kondisyong pag-ibig' sa bawat antas ng inyong buhay- tungo sa bawat isang bagay sa inyong karanasan?

Mayroon baga kayong kakayahan na makita ang 'liwanag ng kaluluwa' sa loob ng lahat ng mga nabubuhay na mga bagay – o nakikita ninyo lamang ang kanilang bugso ng ego – ang kanilang kadiliman?

Inyo bagang nauunawaan na para sa mga tao na maaaring inyong itanggi o husgahan, Ako- ang Kristo – ay may pinakamataas na pag-ibig at pagkaawa para sa kanila sa lahat ng mga pagkakataon? Sino man ang inyong maaaring itatwa, ako ay nagpapasinag sa kanila ng aking walang kondisyong pagmamahal.

Ilagay sa isipan, sa lahat ng mga oras, na ang inyong **PINAGMUMULAN ng PAGIGING LALANG** ay nasa dalawang estado -

nasa **pagkakapantay** at **aktibidad_**

Ang **AKTIBONG** antas ng inyong **PINAGMUMULAN NG PAGIGING LALANG** ay ang dimensiyon na kung sa alin kayo ay nabuo at nabigyan ng pagkaindibidwal.

Ang **PAGKAKAPANTAY** ng **UNIBERSAL NA KAMALAYAN** ay ang dimensiyon ng perpektong katahimikan at kabanayadan, sa kung sa alin ang basikong **MGA PINTIG NG PAGKAMALIKHAIN** ay mahigpit na magkakasama sa pagkayakap ng pinagsasaluhang pagkontrol.

Kapag inyong ganap na natatanto, natatanggap, naiintindihan na sa bawat 'sesyon ng pag-aaral sa inyong paaralan sa lupa', kayo ay laging may pahintulot sa Banal na Mapagmahal na Katalinuhan na lumulutas ng bawat problema sa perpektong paraan, kayo pagkatapos ay naitataas na hindi maabot ng panik at kirot.

Inyong nilalapatan ng lunas ang inyong mga problema nang may kadalian at kapinuhan at nauunawaan na ang inyong sariling imbak ng kaalaman at karunungan ay naitaas sa maraming mga paraan.

Sa paraang ito, kayo ay nalilinang sa bawat baitang ng inyong pagiging lalang.

Habang ang aking layunin sa pagdating sa inyo sa pamamagitan ng medyum ng mga Liham na ito ay upang ipakita sa inyo ang daan upang mabuhay na nasa harmonya ng mga **Batas ng Pagiging naririto,**

upang tulungan kayo na maiwasan ang hindi kinakailangang sakit, mga limitasyon at kakulangan na sanhi ng inyong kawalan ng alam sa mga **Batas,** akin ding gustong itatak sa inyong kamalayan na ang bawat isa ay nahaharap sa mga ritmo ng kanilang mga buhay. Bawat isa ay dumadaan sa mataas na mga panahon kapag ang daloy o pagkapinagpala ay nagdadala sa inyo ng lahat ng mga bagay na inyong ginusto at kayo ay nasa tugatog ng pantaong kaligayahan at tagumpay. Kayo ay nagagalak! Pagkatapos ay dumarating ang oras na biglaan ang ritmo ng buhay ay nagbabago, ang mga pinagkukuhanan ay natutuyo, ang mga pakikipagrelasyon ay nagiging mahirap at walang kapanatagan, ang inyong propesyon ay bumubulusok pababa, o ang mga balakid ay dumarating na nagpapanatili sa inyong nakatigil sa mahabang panahon. Inyong maaaring tanungin ang inyong sarili kung anong masama ang inyong nagawa. Dati rati, kayo ay nagtrabaho na napaka matagumpay sa loob ng mga **BATAS ng PAGIGING NARIRITO** pero ngayon ay mayroong mga pang-araw araw na mga hamon at walang naiisip kayo o ginagawa na tunay na nagpapagaan ng pagkabalisa ng inyong pang-araw araw na buhay.

Kapag – kung – ang mga oras na ito ay dumarating sa inyo – 'Maging panatag at matahimik sa inyong puso at pag-iisip – at alamin na kayo ay kumukuha pa ng buhay at paggabay mula sa Banal na Kamalayan, sa kabila ng mga paglabas ng kabaligtaran, sa kabila ng pang-ibabaw na mga paghihirap. Sa mga panahong ito ay mahalaga na kumuha at mag-ipon ng mga paraan sa kung sa alin ay kayo ay maaaring nadulas ang kamalayan sa panahon ng inyong ' nasa itaas' na mga oras, - at palakasin ang inyong pagsandig sa Banal na Kamalayan.

Kung wala ang madilim na mga panahong ito ng depresyon, kayo ay hindi lalago sa ispiritwal na nakamtang antas. Ang mga ito ay may espesyal na mensahe para sa inyo kaya huwag kayong sumuko sa kalungkutan at kapaitan. Bagaman na maaaring makaramdam kayo ng karupukan, ito ay ang inyong panahon ng taglamig ng pagtuklas sa sarili at panloob na muling pagpapanibago na sa dakong hulihan ay magpapatunay na maging mas malaking pagpapala kaysa sa inyong 'mataas na mga kapanahunan'. Tibayan ang puso at huwag mawalan ng pag-asa. Humawak nang may pagtitiyaga hanggang ang taglamig ay dahan dahang tumungo sa inyong ispiritwal na tagsibol muli.

Magtiyaga sa pagrerelaks at may pagtitiwala na naghihintay para sa oras kapag ang Banal na Buhay ay muling dumaloy tungo sa inyong isip, puso at panlupang buhay at lahat na inyong inasahan ay magsisimula na magmanipesto sa inyong karanasan. At sa buong panahong ito, unawain at humawak sa katotohanan na kapag hindi na ninyo nababatid ang daloy ng Banal na Kamalayan sa panahon ng inyong mga meditasyon, ito ay hindi dahil sa inabandona na kayo kundi ay dahil ang inyong sariling kosmiko – at samakatuwid ang inyong personal na mga bibrasyon ng kamalayan – ay nasa mababang antas at kayo ay hindi na magkaroon ng kakayahan upang maranasan ang mga bibrasyon ng Banal na Kamalayan na kagaya ng ginawa ninyo noon. Bagaman maaaring hindi ninyo nararamdaman ang mga ito, magtiwala na kayo ay laging nababalutan nito at ay nasa BANAL NA PAG-IBIG.

Gusto ko ding ipaalala sa inyo at itatak sa inyong kamalayan na sa sandali na ang pinakadukhang taong nilalang ay makaunawa sa tunay na likas ng kanilang mga pinagmulan at makagamit ng karunungan, sila

ay makapagsisimula na hilahin ang kanilang mga sarili papalabas mula sa kahirapan at makaangat sa anumang mga taas na kanilang pinipili para sa kanilang mga sarili – kapag, araw araw, sila ay tumutono sa **PINAGMUMULAN NG KANILANG PAGIGING LALANG** at kumukuha sa **Walang hangganan, Makapangyarihan, Buhay, direksiyon, inspirasyon at paggabay Nito.**

Kayo ay hindi mga biktima ng kapalaran – kayo ay mga biktima ng inyong sariling mapanlikhang kamalayan hanggang inyong maunawaan na ang inyong kamalayan ay ganap na inyong sariling paghuhubog. Kapag itong maluwalhating Katotohanang ito ay sumikat sa loob ng inyong kamalayan, kayo ay magsisimula na humarap sa inyong buhay paikot at sa katapusan ay makakatuklas na kayo ay maaaring magtrabaho upang maging master at makapagkamit ng kompletong kalayaan sa **BANAL NA KAMALAYAN.**

Subukin na tandaan iyon, sa inyong ispiritwal na pagsasaliksik, ang inyong layunin ay upang panatilihin ang inyong kamalayang mga alon na panatag hanggang maaari sa loob ng inyong pinakamataas na ispiritwal na mga pananaw. Ito ay lubhang mahirap para sa pantaong isipan na gawin, dahil ito ay may paghahangad na makaaabot para sa bagong mga anyo ng ispiritwal/mental na istimulasyon kung saan man ang paghahangad ay nagising.

Ngunit ako ay kailangang magsabi sa inyo, ito ay hindi sapat na basahin ang mga Liham na ito at pagkatapos ay tunguhin ang ibang mga aklat, nag-aasam na makatagpo ng mga mas mataas, mas may inspirasyong katotohanan.

Ako, ang Kristo, ay nagsasabi sa inyo, tunay, walang mas mataas na katotohanan o mas mataas na paraan na nakahandog sa inyo sa panahon ngayon.

Inyong maaaring minsan ay nararamdaman na kayo ay nakatagpo ng bagay na mas mataas, dahil sa antas ng inyong pangkasalukuyang kamalayan ay nakaka-ukol nang mas madali sa kung ano ang naisulat – ngunit kayo ay makakasiguro na ang ISPIRITWAL NA KATOTOHANAN ng PAGIGING NARIRITO ay KARUNUNGAN lamang na magdadala sa inyo sa katapusan sa KRISTONG KAMALAYAN na kung alin ay ang inyong tunay na destinasyon at wala ng iba.

Ang KRISTONG KAMALAYAN ay ang ispiritwal na kamalayan ng lahat ng mga dakilang Master. Walang mas mataas. Upang pag-ibayuhin ang inyong pagkakaunawa, kayo ay maaaring maghanap ng mga may-akda na nakatagpo na para sa kanilang mga sarili at ay nagsasagawa ng kung ano ang naisulat sa mga Liham na ito, subalit ay huwag sumunod doon sa mga sumusunod pa rin sa ibang mga manunulat at nagbabanggit ng ibang mga awtoridad at ay naghahanap pa rin ng daan sa pamamagitan ng pantaong pag-iisip tungo sa kalakihan ng ispiritwal na katotohanan – lampas sa pantaong iniisip. Sila, katulad ng inyong mga sarili, ay naroon pa din sa ibaba ng mga burol ng kamalayan – hindi pa rin nila napapasok ang mental/emosyonal na antas upang maging malapit sa mga hangganan ng ESPASYO.

Huwag ninyong susundin iyong nakakatagpo ng kaginhawahan sa – at nagsusulat ng mga ‘kahanga hanga’ sa mga natatagong mga gawain at ay naghahanap upang gabayan kayo tungo sa pagdanas din ng mga iyon, nagtataguyod sa paggamit ng mga materyal na mga substansiya upang mapalakas ang enerhiya sa iba’t ibang mga antas ng inyong mga buhay. Kapag kayo ay gumagamit ng materyal na mga

substansiya gaya ng mga kristal, mga kandila, insenso, mga patpat ng insenso, inyong ipinopokus ang inyong pantaong kamalayan sa mga bagay na iyon na mayroong pantaong kahulugan para sa inyo at nagbibigay sa inyo ng kaaliwan. Sa paraang ito, ang mga ito ay umaalalay sa inyong pantaong kamalayan sa mga 'epekto' ng pantaong kamalayan, patuloy na naghahatid sa inyo pabalik tungo sa tiyak na mga antas ng pantaong kamalayan. Kung saan, kapag gusto ninyong tumaas tungo sa tunay na ispiritwal na mga dimensiyon ng kamalayan, ang inyong layunin ay upang mapasok at pagkatapos ay malampasan ang panlupang pantaong kamalayang dimensiyon. Ang tanging tunay na enerhiya, ang tunay na daynamikong paggaling ng Buhay na Pwersa ay dumarating mula sa palagiang pakikipag-ugnay sa **BANAL NA KAMALAYAN.** Habang kayo ay naglalakbay paitaas, kayo ay magiging nakakakilala sa mas mapinong mga bibrasyon ng astral na mga dimensiyon subalit huwag mag-istambay sa mga antas na ito dahil ang mga ito ay mga manipestasyon lamang ng mas mataas na mga pisikal na anyo at hindi ang inyong tunay na layunin.

Ang pagkakatono sa Banal na Kamalayan at ang ganap na pagkabihasa sa sarili ay ang inyong dahilan para sa pagkabuhay at ang inyong tanging layunin. Kapag ito ay nakamtan ninyo, lahat ng inyong gusto para sa inyong sarili ay magiging inyo – sa bagong lampasan at walang katapusang paraan.

Inyong maaaring basahin ang mga Liham na ito at magpasya na gusto ninyo na magpatuloy bilang kayo ay – sa inyong egong kamalayan, na nagtitiwala sa **Banal na Kamalayan** upang tulungan kayo na malampasan ang mahirap na mga antas. Subalit ay masasabi ko sa inyo na ang buhay sa sarili nito sa bandang huli ay makakakumbinsi sa inyo na ang anumang ibang paraan ay hindi nagdadala ng mga pabuya na kung sa alin ang inyong kaluluwa, natatago at matahimik na naghihintay para sa paglaya, ay nag-aasam na makaranas – partikular ang buong muling pakikipag-ugnay sa **Banal na Kamalayan.**

Ang pinakadakilang regalo na maibibigay ninyo sa **inyong sarili – o sa sinuman** – ay may pasasalamat na tanggapin tungo sa inyong sariling isipan – at subukan na punan ang ibang nakatatanggap na mga isipan, - ng buong inspiradong pagkakaunawa sa **kung sino 'kayo at sila' talaga ay at kung ano ang tunay na maaaring maisakatuparan** kapag 'kayo at sila' ay nag-abandona ng sarililing kalooban at tumingin sa **PINAGMUMULAN ng kanilang PAGIGING LALANG** para sa tulong, paggabay at katuparan ng bawat pangangailangan.

Maging Liwanag para sa inyong sarili – at sa sinuman na maaaring tumanggap nito.

Sa kagayang panahon, walang isa na makakakuha ng pagkatuto na walang laman ang sikmura; samakatuwid ang tiyak na dami ng pisikal na nutrisyon ay dapat na ibigay upang makatulong sa proseso ng ispiritwal-pisikal na ebolusyonaryong paglago, kung kayo ay sumusubok na magturo sa nagdarahop sa materyal. Maging may pag-nanais na magbigay sa iba at malaman na habang kayo ay nagbibigay, kayo ay nagiging bahagi ng 'nagbibigay at tumatanggap na sistema ng buong sansinukob.

Ito ay imposible na magbigay at hindi tumanggap bilang kapalit- maliban na kayo sa sarili ninyo ay naniniwala na nabubuhay kayo lamang sa suplay mula sa inyong gawain, ang inyong libro sa banko at mga negosyo. Kung ito ay kung ano ang inyong pinaniniwalaan, ay ito ang inyong mararanasan.

Hanggang ang tao ay tunay na magising at magbukas ng kanilang mga mata sa ganap na pagkakaunawa na sila ay indibidwalisasyon ng **PINAGMUMULAN ng kanilang PAGIGING LALANG** na kung alin ay ang kombinasyon ng **PERPEKTONG MGA PINTIG ng Pagkamalikhain at Pag-ibig,** sila ay mananatili na nahahalina sa mga pang-engganyo ng materyalismo, pagkakontento ng mga pangkatawang tawag ng laman, at ang pagnanasa para sa pagtataguyod ng sarili na mas angat sa iba – na sumasakop mula sa mga pagkuha at mga kaguluhan sa negosyo at mga industriya, at ang malaking mga kawalan ng harmonya sa mga pakikipagrelasyon hanggang sa pagpaslang, pagsasamantalang sekswal at digmaan. Kung saan man ang tao ay gumagamit ng kanyang ego tungo sa iba, ang mga galit na mga di pagkakaunawaan ay nangyayari.

Ito ang pinaka unang Batas ng Pagiging naririto na dapat ay maisapubliko sa buong mundo.

Paano pagkatapos, kung dapat ang pantaong likas ay magsikap araw araw upang mabuhay sa mundo na likas na nadodominahan ng bugso ng ego – ang higit na pagkamakapangyarihang pagnanasa para sa kakontentuhan sa sarili?

Ang sagot ay nakahimlay sa aking angungusap: **'Gawin sa iba kagaya ng gusto ninyong gawin din sa inyo'.**

Ito ay ang unang hakbang upang mapagtagumpayan ang bugso ng ego.

Kung nasasangkot sa pakikipagtalo, hayaan na magkaroon ng ganap na hustisya na inihahandog ng bawat sangkot sa isa't isa.

Makinig- tanggapin-sundin- gumawa ng mga pagbabago hanggang maaari.

Maging tiyak na sa inyong mga hinihingi ay hindi kayo gumagawa ng mga panloob ng mga kalsada sa kabutihan ng iba- maging ito ay personal, kaaliwan, negosyo o industriya.

Tandaan na habang ginagawa ninyo sa iba, ito ay sa kalaunan ay gagawin din sa inyo. Tandaan na ang inyong mga iniisip, mga salita at mga kilos ngayon ay kukuha ng anyo sa inyong mga karanasan sa mga araw, mga buwan o mga taon na darating. Minsan, ang paghahasik ay nangangailangan ng mga taon upang lumago tungo sa pag-aani nito at ang paghahasik ay makakalimutan na. Subalit, magtiwala, na anuman ang ginagawa ninyo ngayon ay magbabalik sa inyo sa mga kaugnay na anyo, bagaman hindi ninyo maaaring makilala ito na kagaya o maunawaan ang pagkakaugnay.

Anuman ang gusto ninyong sabihin ng ibang mga tao tungkol sa inyong mga pagkakamali – sabihin ang mga bagay na iyon- at pangatawanan ang mga iyon- tungkol sa mga kamalian na ang ibang mga tao ay maaaring makagawa – mga kaibigan o estranghero.

Magbigay ng pagtanggap at pagpapatawad na gusto ninyong matanggap. Ano ang tunay na pagpapatawad? Ito ay estado ng may kaliwanagang pag-unawa sa ibang mga tao at kanilang mga dahilan para sa kanilang mga pag-uugali na inyong masasabi nang may lahat na katapatan – na wala namang dapat na patawarin.

Ang pagiging loyal, kabaitan at pagiging mapagbigay na gusto ninyong matanggap kung nasa kagipitan- magbigay sa iba kung sila ay naghihirap sa mabibigat na mga pasanin. Huwag lumingon sa kanila ng may malamig na balikat.

Matuto na tumingin sa tao o sa sitwasyon na may matang may kabaitang pag-unawa. Tingnan sila kagaya ng kung sino sila sa sandaling ito at pagkatapos ay **tandaan na nakikita ko sila nang may maawaing pag-ibig.**

Kapag nakakakita kayo ng totoong pangangailangan para sa pagpapaibayo ng mga ito- para sa kanilang sariling kabutihan at panghinaharap na pagpapaibayo ng kanilang kabutihan, - tingnan lamang sila na may puso at mga mata ng pag-ibig at tingnan sila bilang sila ay maaaring maging sa hinaharap. Dalahin ang mga ito sa pag-iisip sa kanilang **PINAGMUMULAN ng PAGIGING LALANG** at alamin na ang inyong panalangin ay may katiyakan na nagpala sa kanila at nagbukas ng mga pinto sa kanilang paglago. Humanap ng paggabay mula sa **Banal na Kamalayan** upang kung inyong maaaring dalahin ang paksa ng kanilang 'pag-ibayo' at itanong kung paano ito ay maaaring gawin upang masiguro ang kanilang masayang pagtanggap ng pagpapayo at pangkatapusang tagumpay sa personal na paglago.

Kung ang sinuman ay nagnanais na magsabi sa inyo kung paano ninyo sila nasaktan sa anumang panahon – tumayo o umupo nang matahimik at malaman na ito ay ang tunay na hamon sa inyong bugso ng ego. Ito ay ang inyong malaking sandali – ang inyong pinakamalaking punto ng pagsubok.

Paano ninyo ito mahaharap? Kayo baga ay gagawa ng mga dahilan upang idepensa ang inyong sarili, habang kinokonsidera, kahit na ang pagsasabi, na ang inyong mga kilos ay hindi dapat na nakasakit sa ibang mga tao – at ay ganap na nabigyan ng hustisya sa mga kaganapan? Kung ito ay kung paano kayo ay tumutugon, ay ang inyong bugso ng ego ay nasa perpektong pagkontrol pa rin sa inyong kamalayan.

Kung, bagaman, inyong maaaring maunawaan na ang dakilang sandali ng katotohanan ay nasa inyo na, - at dahil sa pagkakaalam na ito, - kayo ay may kakayahan na manatiling matahimik at kalmado, nakikinig sa ibang taong mga pagsasalarawan ng kanilang sakit sa inyong mga kamay, kayo ay nagtatagumpay sa unang paglampas sa inyong ego.

Ang sunod na kinakailangang hakbang ay upang ilagay sa isang tabi ang inyong sariling kailangan upang ipagtanggol ang inyong sarili nang may katatagan at may katapatan na maramdaman ang sa kung ano ay sinasabi ng nagsasalita. Inyo lamang magagawa ito nang may katapatan kung kayo ay magiging malakas sa inyong sarili na pumasok sa panloob na katahimikan kung saan kayo ay maaaring ganap na pumasok sa kanilang sakit, pakinggan ang kung ano ang kanilang sinasabi at tanggapin ang kanilang sakit tungo sa inyong puso. Kung inyong kayang magawa ito, inyong nakuha na pumasok sa loob ng kanilang balat. At kapag kaya ninyo na pumasok sa loob ng kanilang balat at maramdaman ang kanilang kirot, inyong gugustuhin na humingi ng tawad mula sa pinakaibuturan ng inyong puso para sa kung ano ang inyong ginawa; ang sakit na inyong idinulot sa kawalan ng pagkakaalam at hindi akalain ay magiging ang inyong sariling sakit at kayo ay hindi matatahimik hanggang inyong naayos, sa pamamagitan ng mapagmahal na mga salita, upang tanggalin ang lahat ng mga latak ng sakit mula sa ibang taong

kamalayan. Kayo pagkatapos ay nakapagpagaling sa sakit at ito din ay maaalis mula sa inyong elektromagnetikong kamalayang sistema. Kayo ay nanalo ng dakilang tagumpay sa sarili. Inyong maaabot ang puntong iyon ng panloob na kalakasan at katatagan kapag inyong tunay na mauunawaan ang katunayan ng ibang mga tao bilang maging may kapantay na saysay na katulad ng sa inyo. Inyong nakilala at natanggap na ang iba ay maaaring masaktan ng inyong mga kilos sa katulad na paraan na kayo ay nasaktan ng iba.

Pagkatapos na marating itong **dakilang sandaling ito ng katotohanan** sa inyong buhay, inyong matatagpuan ang inyong sarili na may kakayahan na kumilos sa pagitan ng inyong sarili at ng iba na may pagkakomportable, nakakakita sa mga pangyayari mula sa kanilang perspektibo na kasing dali na nakikita ninyo ang sa inyong sarili. Ang malaking pagpapantay sa pagitan ng mga pangangailangan ng ibang mga tao at ng inyong mga sarili ay nangyayari, at kayo ay pumapasok tungo sa estado ng kapayapaan dahil kayo ngayon ay may pagtitiwala na inyong pinakikitunguhan ang iba nang patas at may kabaitan ng ispiritu. Kayo ngayon ay nagsimula na upang mag-alis ng mga hadlang sa pagitan ninyo at ng ibang tao at ay tumatanggap sa kanila tungo sa inyong puso.

Kayo din ay nakapagsimula na upang alisin ang inyong sariling mga depensa at dahil dito, inyong matatagpuan na – sa wakas- **kayo ay nakapagkakamit ng tunay na pagpapahalaga sa sarili at kapayapaan ng isip.**

Itong bagong pagkakaunawa sa mga pakiramdam ng iba ay magbibigay ng inspirasyon sa inyo na magkaroon ng respeto para sa kanila. Kayo ay laging magnanais na makitungo sa kanila nang pantay, nagbibigay sa kanila ng nararapat sa kanila, hindi naghahangad na pagsamantalahan ang kanilang mabuting likas, hindi nagkakagusto na ibaba sila, bawasan ang kanilang pagpapahalaga sa sarili, laging handa upang palakasin ang kanilang loob at buhatin sila kung sila ay nasa sakit – pisikal o emosyonal.

Inyong makikita ang inyong sarili na gumagawa ng mga bagay na ito para din sa inyong sarili. Kayo ay magiging ang inyong sariling tagapayo, suporta at manggagamot.

Inyong makikita ang bawat tao, anuman ang kanilang kalagayan sa buhay , na may kaparehong basikong katunayan na kagaya ng sa inyong sarili at inyong makikita na kayo ay kapantay ng bawat isa maging siya ay hari, papa o presidente dahil sa ilalim ng mga panlabas, kayo ay **parehong** lumitaw mula sa **DAKILANG PAGKAKAISA ng PAGIGING LALANG.**

Samakatuwid, hindi na kayo makakaramdam na nagkukulang sa bawat sitwasyon, dahil kayo ay kumilos nang paunahan sa kalakasan at karunungan na nakuha mula sa Banal na Kamalayan, at nakikilala na kayo din ay may parehong mga karapatan kagaya ng bawat isa.

Matahimik, kalmado, hindi ninyo hahayaan ang iba na magsamantala sa inyo. Kayo ay magkakaroon ng kakayahan na magsalita ng inyong iniisip nang maliwang at may katapatan na may pag-ukol sa mga pakiramdam ng ibang mga tao. Hindi na kayo magnanais upang maliitin ang iba at bawasan ang kanilang pagpapahalaga sa sarili. Sa halip, kayo ay gagawa ng bawat makakaya upang iligtas ang kanilang respeto sa sarili bagaman at iniaangkop ang inyong katotohanan sa maliwanag at mapagmahal na paraan.

Tandaan, kung nagsasabi ng inyong katotohanan sa iba, ito ay wala sa inyong lugar na sabihin sa kanila kung paano sila ay dapat na umakto sa anumang naibigay na kaganapan o kung paano sila ay tutugon sa inyong mga salita.

Bagaman, nakatayo sa UNIBERSAL na MGA PAGPAPAHALAGA ng perpektong katapatan, may konsiyensiyang gawain, kabutihan ng loob tungo sa lahat, pangangalaga para sa kapus palad, ang tao ay may karapatan upang humingi na ang mga pagpapahalagang ito ay dapat mauna sa anumang ibang konsiderasyon ng PARA UMANGKOP LAMANG sa loob ng grupo o komunidad o pambansang gawain.

Kayo din ay mayroong perpektong karapatan upang magsabi kung paano kayo ay nagawa upang makaramdam ng sa taong nagmamaliit na pag-uugali tungo sa inyo – **kayo ay dapat na nakababatid ng pangangailangan para gawin ito. Ito ay maaari na ang inyong *mapag-arugang* katapatan ay maaaring kinakailangan upang masolusyonan o maliwanagan ang tiyak na sitwasyon para sa kabutihan ng lahat.**

Turan ang inyong kaso nang may kabaitan – malumanay na sabihin sa kanila kung paano kayo ay nakakaramdam sa pangkasalukuyang hindi magandang mga kaganapan at ipaliwanag kung ano ang nakagawa sa inyo na makaramdam ng gayong paraan. Huwag sabihin na ‘ Ginawa ninyo ang kagayang at kagayang bagay’ dahil sila ay makararamdam na kayo ay sumisisi sa kanila at kaagad ay inyong makakanti ang egong depensang mekanismo sa ibang tao. Pagkatapos doon, ang konprontasyon ay magiging mahirap at hindi maganda para sa pareho sa inyo. Upang malampasan ang dala ng egong mga tao kayo ay dapat nagpapatuloy na magsalita sa kagayang paraan na hindi sila makakaramdam na sila ay nababantaan. Ito ay ang sining ng mapagmahal na komunikasyon at inyo lamang itong matututunan sa pamamagitan ng pagsubok at pagkakamali at dedikadong pagsasanay!

Sa bawat oras, na inyong matalo ang ego sa inyong sarili, ito ay nagiging mas madali upang makitungo sa iba dahil kayo ay umaabot sa pagkaunawa ng gawain ng ego sa lahat ng tao.

Habang lumilipas ang panahon, at kayo ay dahan dahang nakalalaya mula sa paghawak ng bugso ng ego, inyong matatagpuan na, higit at higit, kayo ay nakakapakinig sa iba na may kaluluwang pagdamdam at pag-ibig. Kung sila ay kumikilos sa paraan na nakasakit o nakadismaya sana sa inyo noong nakaraan, kayo ay makakaramdam ng pagbalon ng halakhak sa halip. Kayo pagkatapos ay makakaalam na ang inyong kaluluwa ay nasa direktang paghipo ng **Banal na Kamalayan** – dahil sa ang likas na antas **Nito** ay paghalakhak.

Ang pagtawa ay **kamalayang pintig** na umaalingawngaw sa inyong mga papawirin, mula sa isang planeta patungo sa iba pa, sa pamamagitan ng inyong konstelasyon ng mga tala at sa labas tungo sa pinakamalayong mga naaabot ng kawalan ng hangganan. Kagayang walang hangganan ng **Banal na Kamalayan,** ito ay dumating tungo sa pagiging naririto nito sa sandali ng **Big Bang.**

Ano ang Halakhak? Ito ay biglang kamalayang tugon sa sitwasyon kung saan ang dalawang mga pangyayari o dalawang mga kaganapan o dalawang tao, ay hindi – sa likas na pagkakasunud sunod ng mga bagay, - ay angkop na magkasama, sila ay kakatwang hindi magkasundo o ay magkasalungat sa isa’t isa.

Ito ay ang **tunog na epekto** na naranasan ng lahat na nabubuhay na mga bagay ng mas mataas na mga uri na may kakayahan sa tiyak na

mga paghusga o mga pananaw. **Ito ay nag-aalis ng kabalisahan.** Ang 'epekto ng tunog' ay nararamdaman sa ibabaw ng diyapragma na nagpoprotekta sa puso at sa sistemang nerbyos.

Kagaya ng nakita ninyo sa pag-aaral sa likas ng paglikha, bawat bagay na posible ay nagawa sa ebolusyon ng disenyo at paglago ng nabubuhay na mga katawan upang gumawa nang may kaperpektuhang naaangkop na katawan upang umakma sa kapaligiran para magkaroon ng kakayahan ang umuukopa sa katawan na maging komportable at masaya at mabuhay na walang kabalisahan. Ang pagkabalisa ay masama sa kalusugan.

Ito ay salungat sa **KALOOBAN ng BANAL na KAMALAYAN.**

Ang bigla at mainit na basag ng paghalakhak ay unang naranasan bilang bilis ng tumutunog na kamalayan sa pamamagitan ng ulo, na nagdadala ng paggaan ng buong kamalayan. Ito ay kaagad na nasusundan ng pisikal na 'epekto ng tunog' ng paghalakhak, na naranasan na kagaya ng magaang pagkumpas ng hininga sa diyapragma upang alisin ang anumang tensiyon at upang mapinong papalayo ang anumang latak ng kapaitan.

Minsan ang paghalakhak sa sobrang nakakatawang sitwasyon ay napahaba sa hangganan na ang taong iyon ay nakakaramdam ng pagkapagod – ngunit ay masaya at sa halip ay nalulungkot na ang paghalakhak ay tapos na.

Karamihan sa mga tao ay magpapatotoo na ang paghalakhak ay nagtataguyod ng pakiramdam ng kaayusan, kahit na mayroong hindi pagkakaunawaan isang minutong mas maaga. Kung ang tao ay may katunayan na makakatawa, nakakakita sa pagiging kakatwa ng sitwasyon, kung saan man nagkaroon ng dating pagkayamot o sakit, ang tensiyon ay mapapakawalan at ang pagkakaibigang relasyon ay kaagad na mapanunumbalik.

Ang pagtawa ay regalo ng pag-ibig para sa paglikha na nalulukuban, at nangangailangan ng saklolo mula sa kanilang mga ego.

Habang ang bugso ng ego ay dahan dahang nag-aalis sa paghawak nito sa inyong isip at mga emosyon, inyong matatagpuan na ang paghalakhak ay bumubula kaagad at nagdadala ng kahanga hangang pakiramdam ng paglaya. Ang 'tunog na epekto' ng paghalakhak ay nagtataas ng inyong kamalayang mga alon ng bibrasyon hindi lamang dahil ito ay enerhiya na pinakawalan kung saan ninyo mas kinakailangan ito – sa inyong puso – sa inyong diyapragma, ang luklukan ng inyong mga emosyon kundi dahil ang **PAGHALAKHAK** ay direktang sa **Banal na Kamalayan**.

Samakatuwid, ang halakhak ay Banal.

Ang HALAKHAK at ang inyong panloob na sanggol. Habang binabasa ninyo ang mga **Liham** na ito at nagmemeditasyon at ang inyong mga antas ng mga alon ng kamalayang mga bibrasyon ay naitaas, inyong matutuklasan na ang mga matandang mental na mga gawi ay hindi na komportable sa inyong isipan. Kayo ay maghahanap ng mga daan at mga paraan ng pagtatanggal sa mga ito mula sa inyong kamalayan. Habang kayo ay kumikilos pataas sa paraang ispiritwal at ay mas lalong nagnanais na

magtanggal ng mga hindi kinakailangang ***pantaong bugso ng ego,*** ang gulo sa inyong mga pakiramdam ay nagiging mas tumataas na mabigat at kayo ngayon ay naghahangad at nananalangin para sa tulong. Inyong matatagpuan na kapag kayo ay dumulog sa **Banal na Kamalayan at buong karubduban na humingi ng Banal na Tulong, ang tulong ay may katiyakan na darating.** Kayo ay may katagumpayan na makapag-aalis ng mga hindi kinakailangang mga iniisip at mga reaksiyon, at kayo pagkatapos ay makatutuklas na ang paghalakhak ay nagiging higit at mas biglaan. Inyo ring madidiskubre na ang mga tensiyon ay napinong papalayo na kayo ay nagiging mas higit na magaan sa isipan, mas madali sa pakikipagrelasyon, mas mapangalaga, mas higit na nakapagpapahalaga, mas nakaaalam sa buhay sa sarili nito at sa lahat na inihahandog nito sa paningin at sa karanasan. Kayo ay magiging masaya sa payak na mga kaaliwan, kayo ay hindi gaanong pagod sa mga kabusugan, kayo ay mangangailangan ng kakaunting pagkain, kakaunting libangan, mas magiging kontento sa inyong sariling kasama, at sa katapusan ay magsisimulang magalak sa ***inyong sariling kasama dahil ang BANAL NA KAMALAYAN ay nagpapasok sa inyong pantaong kamalayan ng sarili Nitong nataas na Antas ng KABUTIHAN.***

Unti unti kayo ay magbabalik sa inyong 'sanggol' na kondisyon na tumitingin sa mundo na may masaya at nagtatanong na sulyap.

Ito ay hindi pagka-ulyanin. Ito ay antas ng mas dakilang pagkakaalam at ningning maging anuman ang inyong edad.

Ito ay 'estado ng pagiging lalang' na aking pinakahulugan noong aking sabihin na 'Hanggang kayo ay maging maliit na bata kayo ay hindi sa anumang paraan ay makapapasok sa Kaharian ng Kalangitan.' Akin talagang sinabi na kapag pumasok kayo sa Kaharian ng Kalangitan, kayo ay nagiging maliit na bata , isang bata na nagtatanong at masaya.

Aking ibinigay sa mundo ang mga Liham na ito na ang mga nagbabasa at nakakukuha sa mga ito sa katapusan ay makapasok sa 'Kaharian ng Kalangitan' at makarating sa estado ng ligaya na nagmumula sa kadalisayan ng isip at kainosentehan.

ISPIRITWAL NA MGA PAGSASANAY.

Kung ang mga tao ay nagsasabi sa inyo na pumasok tungo sa 'ispiritwal na mga pagsasanay' at 'isipin' ang mga tiyak na mga kondisyon – maging nakatitiyak na kapag inyong sinunod ang mga tagubiling ito kayo ay magpapanatili lamang sa inyong sarili na nakaugat sa materyal na dimensiyon ng ego. Ang imahinasyon ay walang kinalaman sa 'ispiritu'. Ang imahinasyon ay pagsasanay ng inyong pantaong kamalayan na kayo ay dapat na sumusubok na lampasan sa pamamagitan ng pagpasok tungo sa mas mataas na mga antas ng ispiritwal na kamalayan. Ang mga antas na ito ay hindi iyong mga imahinasyon kundi ay iyong 'Katunayan' – karaniwang ispiritwal na mga antas ng mga alon ng ispiritwal na mga bibrasyon ng kamalayan. Ang ispiritwal na mga alon ay iyong sa Banal na ispiritwal na kamalayan na hindi panlupang mental na imahinasyon. Samakatuwid, mag-ingat sa kung sino ang tatanggapin ninyo bilang inyong guro.

Ang ganap na ‘Kabanayadan’ at ‘Katahimikan’ lamang ng inyong kamalayan ang magbubukas ng pinto sa pagpasok ng **Banal na Kamalayan** tungo sa inyong isipan at iyon ay kung ano ang hinahanap ng bawat isa. Kung kayo ay nauuhaw at kailangan ninyong uminom – bakit mag-iisip kayo na kayo ay nasa tabi ng look? Pumunta sa look sa sarili nito at uminom ng dalisay na nakapagpapasariwang tubig. Muli ay aking sinasabi, ang imahinasyon ay hindi ispiritwal – ito ay pagsasanay ng inyong kalooban sa loob ng inyong pangkasalukuyang antas ng kamalayan.

RASISMO

Para sa inyo na nakarating upang maunawaan ang katotohanan tungkol sa ‘sino talaga kayo’, ako ay gustong magsalita sa inyo ng tungkol sa buong mundong problema tungkol sa ‘rasismo’.

Aking gusto na malaman ninyo na itong pag-uusap na tungkol sa RASISMO ay nagmumula lamang sa bugso ng ego ng mga tao na nakaramdam sa kanilang mga sarili na naaba at tinanggihan dahil sa kanilang panglahing mga pagkakaiba. Itong mga pakiramdam na ito ay nag-ugat na may kalaliman sa ‘sarili’ na maging anuman ang mga kaganapan ay maaaring magbago para sa kanila at sila ay maaaring umunlad sa buhay, kahit na maging mga karakter ng sobrang kahalagahan sa pangmundong baitang ng buhay, mayroon laging pananatili sa pakiramdam ng kakulangan at galit laban sa mga tao na unang nakagawa sa kanilang mababa.

Ito ay dapat na maunawaan na ang kagayang mga pakiramdam ay hindi may sariling kakanyahan sa itim na mga lahi.

Itong mga pakiramdam ng ‘sobrang kababaan’ ay naranasan ng mayoryang mga tao na naharap sa sistemang panlipunan sa India, uring mga pagkakaiba sa kulturang Europeo, at sa mga bansa kung saan ang mga ‘pagkakaiba’ ay ginawang mga bundok ng paghihiwalay ng isang tao mula sa iba. Itong masakit na pagpapababa ng mga pakiramdam ng ‘mas mababang antas’ ay naranasan ng kahit ng mga tinatawag na nataas na mga personalidad na hindi masyadong komportable sa kanilang mga posisyon ng pamamahala.

Itong pakiramdam na ito ng kakulangan at kawalan ng saysay ay laganap sa pantaong lahi sa kabuuan, maging ano man maaari ang posisyon, o lahi o edukasyon ng indibidwal.

Ang pakiramdam ng ‘kababaan ng halaga’ ay nanggagaling sa malaking sakop mula sa lalim, malalim na pagkakaalam ng isip na ang egong- pag-aasal ay kasalungat ng pinakamataas na mga prinsipyo ng pantaong pagiging naririto. Kapag itong likas na kaakibat na bugso ng ‘kawalan ng saysay’ ay muling nabigyang lakas sa pamamagitan ng pagkamalapit sa ibang nakikitang mas prestihiyoso o matagumpay na mga tao, ay itong likas na pakiramdam ng kakulangan ay kumukuha ng naghihirap na sobrang mga tono.

Ang tangi lamang paraan upang mapagtagumpayan ang etnikong masakit na mga pakiramdam ng pagtanggi, kahit na kung may kataasang matagumpay, ay abutin ang maliwanag na pagkaunawa na kung walang uri ng mga etnikong mga kaguluhan, mga pag-aalis, pagdating ng mga estranghero at mga taga ibang planeta na mayroong kanilang kakaibang mga wika, mga kultura, mga proseso ng edukasyon at ang kanilang pag-angkop sa inyong likas na mga estado at mga paraan ng pamumuhay, ang

maraming mga lahi ngayon ay hindi umuukopa ng mga posisyon ng responsibilidad at pangmundong antas na kagaya ng nakamtan ng iba sa sandaling ito.

Samakatuwid, ang tanging paggamot at muling nagpapabago ng buhay na takbo ng pagkilos ay magmeditasyon, mag-isip, magmuni muni at humingi para sa Banal na Liwanag tungkol sa paksa hanggang kayo ay, sa lahat ng katapatan ay makapagsasabi: 'Panginoon – ako ay matapat na nagagalak at masaya na ang mga teribleng bagay na iyon ay nangyari. Dahil sa mga ito, ako ay naroon sa kung saan ako narito ngayon, dahil sa mga iyon ako ay nabigyan ng pagkakataon upang subukin at maranasan ang hangganan ng aking katatagan, talino, mga emosyon, mga talento. Aking maaaring sukatin ang aking sarili laban sa mga nakamtan ng ibang mga lahi – at marahil ay magpatuloy upang matuto kung paano tumaas nang mas malayo mula sa aking mga pinagmulan. Ako ay nagpapasalamat sa Inyo para sa kalakasan at inspirasyon upang ipakita ang aking basikong pagkakapantay sa bawat isa- aking ipinadadala papalabas ang aking mga iniisip ng pagmamahal at pasasalamat sa mga naglatag ng mga pundasyon para sa aking pangkasalukuyang kabutihan lahat noong marami, maraming mga taon na ang nakaraan.'

Kayo rin ay makapagmumuni muni sa katunayan na ito ay hindi maiiwasan, batay sa mga **BATAS ng PAGIGING NARIRITO,** na iyong mga may kaugnayan sa pangangalakal ng alipin at ibang mga trahedyang mga kaganapan, o ay naging responsable para sa paghahatid ng sakit at pagpaparusa sa ibang mga tao, ay magbabalik sa susunod na buhay bilang miyembro ng aliping mga lahi at magdurusa nang buong kalungkutan. Kung isinilang sa itim na mga angkan, ito ay mas maaaring ang mga taong ito ay mas matindi ang kanilang paghiling para sa pagkakapantay at makataong pagtrato para sa mga itim na tao. Ang kagayang tao ay maaaring ang inyong lolo sa tuhod o ama – at kayo ay maaaring nagtataka kung bakit ang buhay ay nagtrato sa 'mahirap na kaluluwa' na may kasamaan. Sa ibang banda, ang 'maputing tao' na humadlang- sa mga itim na tao at nagpanatili sa kanila sa mga kulungan, sa panahon ngayon, ay maaaring lumilikha pa rin ng problema para sa ibang mga tao sa pamamagitan ng pag-ukopa sa antas ng lipunan ng lahat ng mga lahi na nagrerebelde nang may karubduban laban sa nakalipas. Ito ay maaaring ang nakaraan na kung alin ay sila sa sarili nila ang tumulong upang mangyari.

ITO AY KATUNAYAN na ang mga tao ay isinilang muli sa iba't ibang antas ng lipunan sa magkakaibang mga lahi upang magkaroon ng kakayahan ang kaluluwa na matuto ng mga makahulugang leksiyon habang naglalakbay ito paitaas tungo sa KRISTONG KAMALAYAN.

Ilagay sa isipan ang basikong prinsipyo ng pagiging naririto. Kayo, ang inyong mga sarili, ay lumilikha ng inyong mga bukas.

Kayo ang nagdadala tungo sa pagiging lalang din, ang anumang inyong kailangan para sa inyong pag-angat sa pamamagitan ng pag-abot para dito. Maging kayo ay nakababatid nito o hindi, habang kayo ay umaabot para sa pag-unlad ng inyong mga kalagayan sa buhay, kayo ay biglaang umaabot tungo sa mas mataas na mga antas ng ispiritwal na kamalayan.

Kagaya ng nasabi ko na sa inyo- ang BANAL NA KALOOBAN ay upang pakawalan ang paglikha mula sa kabalisahan, at samakatuwid, iyong mga leksiyon na kinakailangan upang dalahin kayo paitaas tungo sa Banal na Kamalayan ay darating tungo sa inyong karanasan.

Samakatuwid MAGPATAWAD - dahil wala kayong tunay na karunungan sa paglalakbay ng inyong kaluluwa sa maraming mga dantaon ng panlupang pagiging naririto. Wala kayong karunungan kung ano kayo, ang inyong sarili, ang ginawa ninyo sa mga buhay na lumipas na. Patawarin ang kasalukuyan, patawarin ang nakalipas at tanggapin na maraming mga mabuti ay dumating mula dito, matuto na magpala at mahalin ang mga iyon na inisip ninyo ay nakasakit sa inyo o sa inyong mga ninuno.

At kayo na sa kasalukuyan ay nagtataglay ng mga balat na nagdadala ng kapangyarihan ng prebilihiyo - ikonsidera ang ibang mga lahi at ang kanilang mga problema, at magmuni muni sa katotohanan na kayo ay maaaring sa panghinaharap na buhay, ay umukopa ng mababang prebilihiyong katawan at dumating upang malaman, unang pagkakaalam, ano ito na maging katulad na isilang na may pandamdam bilang pangalawang klaseng mamamayan. Magmuni muni din sa inyong mga nakaraang mga buhay, isipin kung ano ang inyong maaari o hindi na dapat ay ginawa upang magdala sa buhay ng inyong pangkasalukuyang sitwasyon.

Ang katotohanan tungkol sa RASISMO ay ito:

Bawat isang nilalang sa ilalim ng araw ay bumaba mula sa Banal na Kamalayan sa isang paraan o sa iba pa: Sa pinaka nasa loob ng mga ugat ng kanilang pagiging lalang, bawat isa ay nakabuklod sa KAISAHAN.

Samakatuwid, saan nakahimlay ang mga pagkakaiba?

Ang mga ito ay lumabas mula sa pagkalinang ng mga angkan, mga pagmamana, mga pagkokondisyon, mga tradisyonal na mga katuruan, mga kinaugalian at pang-edukasyon at pangpamilyang mga gawi ng pakikitungo sa iba at ang mga pagkakaiba sa mga hubog ng iniisip.

Ito ay hindi ang kulay na naghahati sa inyo. Ang maliit na bata ng bawat lahi o kulay dahil sa kainosentehan nito at kabilisan sa sariling pagpapahayag ay makatatagpo ng pagtanggap sa puso ng karamihang mga matatanda. Ito ay ang KAMALAYAN na naghahati sa inyo at kung alin ay ang nararamdaman sa bawat antas ng inyong pagiging lalang – dahil kayo ay lahat, sa kabila ng inyong materyalisadong mga katawan, mga ANYO NG KAMALAYAN na nagpapahayag ng kamalayang mga hubog at KAMALAYANG MGA ANYO na tumatanggap ng kamalayang mga gawi mula sa iba. Ang kamalayan ng bawat indibidwal ay ang kanilang katunayan – hindi ang kanilang balat o hitsura - at ito ay ang kamalayan ng mga tao na maaaring humahatak o umiigkas sa iba.

Kayo ay makasisiguro na inyong mapagtatagumpayan lamang ang inyong pandamdam ng panlahing mga pagkakaiba kapag ang inyong mental/emosyonal na mga hubog ng pag-iisip ay may simpatiya, at kapag ang inyong mga PAGPAPAHALAGA kung sa alin ay pinipili ninyo upang mabuhay sa buong maghapon ninyo ay magkatulad. Hanggang sa ang oras na iyon ay dumating, ito ay walang gamit para sa tao na magalit sa iba para sa pagdaranas ng mga panlahing mga pagkakaiba. Ito ay talamak sa pantaong kondisyon.

Kung gusto ninyong maging ganap na natatanggap ng ibang lahi, inyong kailangang baguhin ang inyong mga pagpapahalaga, ang inyong mga pananaw, inyong mga ideya, mga pamamaraan ng pamumuhay at pakikitungo sa iba upang makatugma ang bawat isa sa lahing iyon. Ang mga pagkakaiba sa lahi pagkatapos ay mamamatay ng likas na kamatayan.

Kung kayo ay hindi handa upang kumuha ng 'kamalayan' ng lahi na gusto ninyong aniban, ay kilalanin, tanggapin at IGALANG na may PAG-IBIG ang mga pagkakaiba sa kamalayan. Walang isa na may karapatan na hilingin sa inyo na dapat ninyong huwag pansinin ang mga pagkakaiba.

PINAKA MAY KAHALAGAHAN SA LAHAT: Piliin ang pinakamataas na mga pamantayan na nakahandog sa mundo, magtrabaho upang yakapin at gamitin ang mga ito- at pagkatapos lahat ng mga kulay ng balat ay kukuha ng bago at panloob na ganda na walang isa man ay makatatanggi. Lahat ng tao pagkatapos ay may kagustuhan na magbubuklod sa perpektong harmonya.

Ang pisikal na mga hitsura ng bawat kulay ay magbabago din at kukuha ng bagong panloob na kagandahan.

Kapag ang mga Liham na ito ay naipamahagi na sa buong mundo at ang grupo ng mga tao ay nagbuklod na magkakasama upang mamuhay sa loob ng mga ispiritwal na mga batas ng pagiging naririto, ang kagayang mga grupo ay makakatagpo na sila ay nabubuhay sa maharmonyang napoprotektahang mga buhay, bagaman maaaring mayroong problema na nasa paligid nila.

Kahit saan, iyong mga nagbuklod magkakasama upang matuto kung paano pumasok- at mabuhay sa loob ng- ang Kabuuan ng Pagiging Lalang na aking tinurang ang 'Kaharian ng Kalangitan' dalawang libong taon na ang lumipas, ay makakatuklas na ang kanilang mga kaganapan ay may kasiguruhang nagbabago.

Hinihimok ko kayo na magtagpo kung Linggo upang magsalita tungkol sa inyong maraming mga biyaya, magbigay ng matapat buong pusong mga pasasalamat at magtaas ng inyong mga isipan sa pagpupuri sa Iyong Aling nagbigay sa inyo ng inyong Pagiging Lalang.

Magmeditasyong magkakasama upang kumuha ng Banal na Kamalayan sa pamamagitan ng inyong mga isip tungo sa mundong kamalayan na ang likas ng Banal ay maaaring, higit at higit, na pumasok sa likas ng mundong pag-iisip kasama ng sarili Nitong lampasang Pag-ibig.

Ang inyong mga grupo ay magpapadala ng ispiritwal na kamalayang enerhiya na makakaimpluwensiya sa mga enerhiya ng isipan na nakapalibot sa inyo.

Gusto ko na matandaan ninyo na ang mundo ay wala sana sa kagayang mapanganib na kahirapan kung ang mga simbahan sa buong mundo, ay nagtipon tuwing Linggo upang sumamba sa Diyos.

Ang mga araw na iyon ngayon ay nakalipas na. Hindi kayo sasamba sa Diyos.

Kayo ay magtatayo ng malakas na pagkakaalam sa Banal na Kamalayan na nasa pangkalahatan. Ang pagiging unibersal nito at sakop ng pagkamalikhain ay magiging mas may katatagang mapapasok ng inyong mga isipan sa pamamagitan ng matapat na pagpupuri. Sa katahimikan at kabanayadan, kayo ay aabot sa BANAL NA KAMALAYAN at mag-aanyaya DITO na may pagmamahal upang mag-ari ng inyong isip at puso. Kaya, unti unti kayo ay magiging kaisa, at

ang Banal na Kamalayan ay magiging, higit at higit, na nag-aari ng mundo na kagaya ng pinakauna Nitong intensiyon.

MULING PAGKABUHAY

Mayroong maraming nagtatanong kung paano ito ay sa sandali ng pagkakabuo, ang kaluluwa ay maaaring makuha mula sa **Banal na Kamalayan,** subalit ang katawan sa sarili nito ay maaaring gamitin bilang sasakyan ng pagpapahayag ng sarili sa darating nitong haba ng buhay ng ibang kaluluwa, na handa upang isilang na muli.

Kapag ang kaluluwa ay handa na upang pumasok sa panlupang mga kondisyon sa sunod nitong haba ng buhay ng panlupang pagkatuto, ang kaluluwa ay nahahalina sa magulang- o mga magulang – na may kakayahang maghandog ng mga kondisyon na makapagbibigay ng kakayahan dito upang kumuha ng sunod na kinakailangang hakbang nito paunahan sa ispiritwal na ebolusyon. Sa sandali ng pagkabuo, ang matandang kaluluwa ay nagpapasok ng personal nitong kamalayan ng nakaraang mga buhay at nakaraang ispiritwal na paglago tungo sa proseso ng pagkakabuo at nagiging kaluluwa ng nabuong itlog.

May mga ilang mga ina na halos kaagad ay nakababatid ng kakaibang kamalayan sa loob nila. Ang bagong kamalayan na natanggap ng ina sa kanyang sinapupunan, minsan ay may kalalimang nakaaapekto sa takbo ng kanyang pag-iisip, ng kanyang pagbubuntis at estado ng kalusugan. Kapag ang sanggol ay naisilang na, ang ina ay nakararamdam na siya ay muling nanag-uli sa kanyang normal na sarili. Ang mga sensitibong ina kalimitan ay nakararanas ng pagkakaalam sa direksiyon na ang sa kanilang sanggol na buhay ay kukuha at maaaring mag-isip na itong pagkakaalam na ito ay talagang isinilang ng kanyang sariling mga hangarin para sa kanyang sanggol.

Ang muling inkarnasyon ay hindi lamang pagkakataon o walang palagiang plano na nagdidirekta sa pagkilos nito.

Ang layunin ay upang laging magkaloob sa naglalakbay na kaluluwa na maraming may ganap na mga iba't ibang mga karanasan na magpapayabong sa natatagong imbak ng pangmundong karunungan ng kaluluwa. Ito ay nagkakaloob ng nag-iistimula at mga kinakailangang mga pagbabago ng tanawin at ng pamilya at pangkapaligirang mga personalidad, ng mga katangian na nakuha mula sa mga pagmamana, subalit ay **lagi** na ang manipis na hibla ng sa kaluluwang paglalakbay ay malilibing sa subkonsiyus na isip at lalabas upang impluwensiyahan ang pangkasalukuyang inkarnasyon, bagaman na ang tao ay maaaring buong nakaaalam nito. Samakatuwid, ito ay maaari para sa mga katangian, may kalakasang hinahawakang mga pananaw, o marubdob na mga ambisyon na madala mula sa isang inkarnasyon tungo sa iba. Minsan ang mga ambisyon ay nalikha sa isang haba ng buhay at nadala lamang tungo sa matagumpay na manipestasyon sa sunod na haba ng buhay sa ilalim ng ganap na magkaibang mga kondisyon. Sa mga kagayang kaso, bago ang muling pagsilang, ang kaluluwa ay dapat na maghintay hanggang ang mundong mga kondisyon ay magpapaibayong may pagtatagumpay sa natatagong mga ambisyon ng kaluluwa.

Kung inyong maiisip ang kaluluwa na unang bumulusok sa pulang tubig at lumitaw na nakulayan ng pula at pumapasok sa buhay bilang pulang tao na mayroon nitong lahat na likas na pulang panglahing mga hilig, at nag-aral noong kabataan upang mabuhay ng 'pulang' mga pamumuhay, inyong mauunawaan na ang kaluluwa ay umaalis sa buhay na iyon na may maraming pula sa kanyang kamalayan.

Sa susunod siya ay tutubog sa asul na languyan at siya ay aahon na asul na may lahat na mga katangian ng kaasulan - at ang istilo ng buhay ng asul na tao. Kapag siya ay umalis sa mundo muli, siya ay nakapag-ipon ng mga aspeto ng asul na kamalayan na naihalo sa pula. At kaya ito ay nagpapatuloy, buhay pagkatapos ng buhay, ang parehong kaluluwa na lumalago sa pamamagitan ng magkakaibang mga karanasan ng mga kulay, mga relihiyon, mga kalagayan, mga pag-aasawa, mga kasarian, mga bansa, mga pulitika, hanggang sa wakas, siya ay gumigising sa katotohanan na siya ay kung ano ang nangyayari sa kanya at siya ay nagpapasya na siya ay pagod na sa lahat ng maraming mga kombinasyon ng kulay- gusto na lamang niya na tumaas tungo sa LIWANAG. Pagkatapos ay ang kanyang tunay na ispiritwal na paglalakbay ay nagsisimula- at dahan dahan, sa pamamagitan ng pagkilos tungo sa isang buhay pagkatapos ng isa, kanyang inaalis ang pula, asul, dilaw, berde, itim, kayumanggi, lila na naipon sa mga nakaraang mga buhay, hanggang sa wakas, malaya na sa lahat ng mga ilusyon at maling mga konsepto ng nakaraang mga buhay, ang kanyang kaluluwa ay humahakbang patungo sa LIWANAG at ang muling inkarnasyon ay hindi na kailangan. Ang kaluluwa ay malakas, may kakayahan, mapanlikha – subalit ang pagkaindibidwal ng kaluluwa ay buo pa rin at siya ay nagsisimula na tumaas tungo sa iba't ibang mga antas ng ispiritwal na LIWANAG lampas sa mga alon ng bibrasyon ng mundo.

Kagaya ng aking sinabi sa Liham na ito, ako ay kasama ninyo lagi, nagpapasinag ng KATOTOHANAN ng PAGIGING LALANG sa kamalayan. Pag mas higit ninyong binabasa ang mga Liham na ito, ay pag lalong kayo ay magiging nakababatid ng aking Presensiya at ng aking Pag-ibig at sa pamamagitan ng pakikipag-ugnay na ito ay ang aking mga layunin para sa inyo ay mapupunan. Kayo lamang ang magkakaroon ng kakayahan na umalis ng pakikipag-ugnay. Ako ay nagpapasinag ng Pagmamahal anuman ang inyong nararamdaman.

Aking iniiwan kasama ninyo ang aking PAG-IBIG at paghahangad para sa inyong mabilis na paglalakbay tungo sa Ispiritwal na Liwanag.

**_

Ito ay ang aking, sa Kristong pinakamamahal na paghahangad na ang mga LIHAM na ito ay mailimbag nang madalian at maipamahagi sa mga tao na naghahanap ng Katotohanan. Kung sisipi mula sa aking mga LIHAM, pakibanggit ng pinagmulan nang may lubos na kaliwanagan:

CHRIST'S LETTERS, www.christsway.co.za, (Book Title: CHRIST RETURNS – SPEAKS HIS TRUTH)

MGA LIHAM NG KRISTO,
(Titulo ng Aklat: Ang Kristo ay Nagbabalik-Naghahayag ng Kanyang Katotohanan)